Lietas Nr. A420368113
Lietas arhīva Nr. AA43-1455-15/2

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2015.gada 16.decembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente U.Mihailova, tiesneses I.Kaļiņina un S.Liniņa

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. B/ pieteikumu par morālā kaitējuma, personiskā kaitējuma un mantisko zaudējumu atlīdzinājumu, sakarā ar /pers. B/ un Iekšlietu ministrijas apelācijas sūdzībām par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 5.augusta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Administratīvās apgabaltiesas 2012.gada 6.marta spriedumu administratīvajā lietā Nr.A420515310 atzīts par prettiesisku Iekšlietu ministrijas (turpmāk – ministrija) valsts sekretāra 2009.gada 9.novembra lēmums Nr.217 par /pers. B/ atvaļināšanu no dienesta un uzdots ministrijai 14 dienu laikā no šī sprieduma spēkā stāšanās dienas atjaunot /pers. B/ dienestā ministrijas sistēmas iestādēs vai Ieslodzījuma vietu pārvaldē. Spriedums šajā daļā stājies spēkā 2012.gada 6.aprīlī.

Ar Administratīvās apgabaltiesas 2012.gada 26.novembra spriedumu administratīvajā lietā Nr.A420515310 uzlikts pienākums Latvijas Republikai atlīdzināt /pers. B/ nesaņemto darba samaksu atbilstoši šajā spriedumā noteiktajiem nosacījumiem par laiku no 2009.gada 8.septembra līdz 2012.gada 1.maijam.

[2] Ar ministrijas valsts sekretāra 2013.gada 5.aprīļa lēmumu Nr.1?66/22 „Par iesnieguma par morālā un personiskā kaitējuma un mantiskā zaudējuma atlīdzinājuma noraidīšanu" noraidīts /pers. B/ lūgums par morālā kaitējuma 3000 latu apmērā, personiskā kaitējuma 1000 latu apmērā un mantiskā zaudējuma 2559,84 latu apmērā atlīdzinājumu. Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Ministrija atzina, ka, atvaļinot /pers. B/ no dienesta, tika pārkāptas procesuālās tiesību normas. Ar ministrijas 2012.gada 23.aprīļa lēmumu Nr.1-66/27 „Par /pers. B/ atjaunošanu dienestā un pārcelšanu amatā" /pers. B/ ar 2012.gada 2.maiju atjaunots dienestā un pārcelts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes/amats/ amatā. Iepriekšējā stāvokļa atjaunošana, proti, atjaunošana dienestā, /pers. B/ ir vērtējama kā morāls gandarījums, jo nav konstatētas, kādas īpaši būtiskas un ar stāvokļa atjaunošanu nenovēršamas /pers. B/ morālas ciešanas. Tādēļ nav saskatāms leģitīms pamats morālā kaitējuma atlīdzināšanai naudas izteiksmē un norādītais atlīdzinājuma veids nenonāk pretrunā ar līdzšinējo tiesu praksi.

[2.2] /pers. B/ norādītais personiskais kaitējums ir vispārīga rakstura, un /pers. B/ nav norādījis cēloņsakarību starp ministrijas rīcību, nenodrošinot un liedzot tiesības uz dienestu, un nodarīto personisko kaitējumu Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma (turpmāk – Zaudējumu atlīdzināšanas likums) izpratnē. /pers. B/ nav norādījis personiskā kaitējuma pamatotību.

[2.3] Attiecībā uz /pers. B/ norādīto mantiskā zaudējuma atlīdzinājumu norādīts, ka ministrija nevar atbildēt par /pers. B/ uzņemtajām kredītsaistībām, tā ir personas pašas atbildība. /pers. B/ prasījumam par zaudējumu atlīdzību nebija pamata.

[3] Ar ministrijas valsts sekretāra 2013.gada 8.aprīļa lēmumu Nr.1?66/25 „Par Administratīvās apgabaltiesas 2012.gada 26.novembra sprieduma izpildi, nokavējuma procentu atlīdzināšanu un iesnieguma par morālā kaitējuma atlīdzinājuma noraidīšanu" nolemts atlīdzināt /pers. B/ par laika posmu no 2009.gada 8.septembra līdz 2012.gada 30.aprīlim mantiskos zaudējumus nesaņemtās darba samaksas veidā 9751,57 latu apmērā, atlīdzināt /pers. B/ nokavējuma procentus par Administratīvās apgabaltiesas 2012.gada 26.novembra sprieduma novēlotu izpildi 62,52 latu apmērā, noraidīt /pers. B/ iesniegumu par morālā kaitējuma 200 latu apmērā atlīdzinājumu. Vienlaikus ministrija atvainojās par kavētu Administratīvās apgabaltiesas 2012.gada 26.novembra sprieduma izpildi. Lēmums, citstarp, pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Atzīti par nepamatotiem un noraidāmiem /pers. B/ izteiktie lūgumi piemērot un atlīdzināt neizmaksātai darba samaksai mantisko zaudējumu – inflācijas koeficientu,

[3.2] Ministrija objektīvu apstākļu dēļ neizpildīja Administratīvās apgabaltiesas 2012.gada 26.novembra spriedumu laikus. Nokavējuma procentu summa, kas /pers. B/ ir izmaksāta par Administratīvās apgabaltiesas 2012.gada 26.novembra sprieduma novēlotu izpildi, ir 62,52 lati.

[3.3] /pers. B/ nav norādījis, kādas morālas ciešanas viņam ir radušās saistībā ar Administratīvās apgabaltiesas 2012.gada 26.novembra sprieduma izpildes kavēšanu. Netika konstatēts pamats /pers. B/ prasījumam par morālā kaitējuma atlīdzību un tādēļ tas ir noraidīts.

[4] /pers. B/ iesniedza Administratīvajā rajona tiesā pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru /pers. B/ atlīdzinātu morālo kaitējumu, personisko kaitējumu un mantiskos zaudējumus. Pieteikumā norādīts turpmāk minētais.

[4.1] Pastāv cēloņsakarība starp Latvijas Policijas akadēmijas un ministrijas rīcību, nepiedāvājot citus brīvos amatus, un starp sekām, kas iestājušās /pers. B/, prettiesiski atvaļinot viņu no dienesta, proti, zaudētas tiesības atrasties dienestā un saņemt par to darba samaksu. Atbilstoši Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 14.pantam, /pers. B/ tika liegtas tiesības uz dienestu, bet ministrija tās nenodrošināja un līdz ar to tika nodarīts personiskais kaitējums.

[4.2] Ministrija ilgstoši neatzina, ka izdotais 2009.gada 9.novembra lēmums Nr.217 ir prettiesisks un nemeklēja risinājumu /pers. B/ atjaunošanai dienestā. Līdz ar to attiecībā uz /pers. B/ ministrija nenodrošināja labas pārvaldības principa ievērošanu. Tika pārkāptas /pers. B/ tiesības uz vienlīdzību un atšķirīgas attieksmes aizliegumu.

[4.3] /pers. B/ darījis visu iespējamo, lai pēc iespējas ātrāk tiktu atjaunots dienestā, bet no viņa gribas neatkarīgu iemeslu dēļ tas nebija iespējams.

[4.4] /pers. B/ nodarītais morālais kaitējums ir būtisks, jo prettiesiska valsts dienesta attiecību izbeigšana viņam radīja negatīvu psiholoģisko spriedzi un pārdzīvojumus, /pers. B/ iespēja konkurēt darba tirgū Valsts policijas dienestā arī tika ierobežota. Pārdzīvojumus veicinājusi apziņa, ka ir zaudēti ienākumi (darba samaksa), un neziņa, kā situācija atrisināsies un kādi iztikas līdzekļi būs nākotnē. Ciešanas radīja arī niecīgas izredzes atrast izglītībai un iepriekšējai pieredzei atbilstošu darbu, jo īpaši būtiski, ka attiecīgajā gadā tika likvidētas daudzas valsts iestādes un amati, no darba un dienesta atlaists ievērojams skaits darbinieku, un bija grūti atrast atbilstošu darbu, kā arī neziņa, kad šāds stāvoklis beigsies, radīja /pers. B/ bezpalīdzības un nedrošības sajūtu.

[4.5] Atlīdzības izmaksas pārtraukšanas dēļ /pers. B/ nespēja no saviem ienākumiem pilnvērtīgi uzturēt ģimeni, maksāt hipotekāro kredītu par dzīvokli un patēriņa kredītu.

[4.6] Kredītsaistības pieteicējs uzņēmies, tikai pamatojoties uz ienākumiem dienestā, kurā /pers. B/ atradies nepārtraukti kopš 1995.gada un kurā atbilstoši iegūtajai izglītībai bija nolēmis turpināt dienestu, ņemot vērā, ka dienests ir vienots, stabils un efektīvs. Prettiesiskās atvaļināšanas laikā /pers. B/ ģimenē sievai piedzima dēls, kura dēļ bija nepieciešami vēl papildus līdzekļi, tāpēc /pers. B/ jutās bezpalīdzīgs. /pers. B/ sieva no 2009.gada 14.septembra līdz 2011.gada 25.oktobrim nestrādāja, jo saņēma maternitātes pabalstu un vecāku pabalstu sakarā ar bērna piedzimšanu ar tajā laikā noteikto pabalstu ierobežojumiem. Prettiesiskās atvaļināšanas laikā no 2009.gada 8.septembra līdz 2012.gada 1.maijam /pers. B/ ienākumus veidoja: no 2009.gada 2.novembra līdz 2010.gada jūlijam – bezdarbnieka pabalsts un no 2010.gada 15.oktobra līdz 2012.gada 31.martam SIA „Īpašumu eksperti" 100 lati pirms nodokļu nomaksas.

Kopš 2010.gada maija /pers. B/ ar saviem ienākumiem vairs nespēja atbilstoši noslēgtajiem grafikiem izpildīt kredītsaistības pret AS „DNB banku" saistībā ar 2005.gada 21.jūlija noslēgto kredīta līgumu Nr.5633/05H14 un 2007.gada 13.jūnijā noslēgto kredīta līgumu Nr.0084/07E26. /pers. B/ bija spiests lūgt palīdzību ikmēneša maksājumu saistību segšanai citām personām, nezinot, vai varēs šādu aizdevumu saņemt un kad varēs naudu atdot. Kopumā mantiskie zaudējumi saistībā ar AS „DNB banku" 2007.gada 13.jūnijā noslēgto kredīta līguma Nr.0084/07E26 un 2005.gada 21.jūlija noslēgto kredīta līguma Nr.5633/05H14 izpildes nodrošināšanu ir 2559,84 lati.

[4.7] Atzīstot, ka lēmums par /pers. B/ atvaļināšanu no dienesta ir prettiesisks, ir pamats secināt, ka ar to tika aizskartas /pers. B/ tiesības pildīt valsts dienestu. Minētās tiesības ir atzīstamas par būtiskām, jo nostiprinātas valsts pamatlikumā kā cilvēka pamattiesības. Cilvēktiesību pārkāpuma fakts pats par sevi ir personai aizskarošs. Tādējādi morālā kaitējuma atlīdzinājuma tiesiskais pamats atbilstoši Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 9.pantam konkrētajā gadījumā ir uzskatāms par pierādītu.

[4.8] Restitūcija nav atbilstoša un pamatota salīdzinājumā ar nodarījumu.

[4.9] Prettiesiska atvaļināšana no dienesta ilga divus gadus 7 mēnešus un 24 dienas, kas uzskatāms par ilgstošu periodu un vērtējams smags morāls kaitējums. Ministrijas darbības neliecina par iestādes godprātīgu rīcību un nav savienojamas ar valsts pārvaldē nostiprināto labas pārvaldības principu.

[4.10] Ņemot vērā darba un ienākumu zaudēšanu, aizskāruma ilgumu, aizskartās tiesības uz atalgojumu, kā rezultātā radīti mantiskie zaudējumi, niecīgās izredzes atrast iemaņām un prasmēm izglītībai atbilstošu darbu, kā rezultātā mazinājās /pers. B/ profesionālās spējas, tādējādi radot morālo spriedzi un pastiprinot morālās ciešanas, kā arī ņemot vērā lēmumu pieņemšanas apstākļus, par taisnīgu un adekvātu nodarītajam aizskārumam būtu uzskatāms atlīdzinājums par smagu morālo kaitējumu 3000 latu apmērā un personisko kaitējumu 1000 latu apmērā. Tā kā morālā kaitējuma atlīdzinājumam ir jāsniedz gandarījums, kā arī ir jāattur iestāde no līdzīgu gadījumu atkārtošanās nākotnē, morālā kaitējuma un personiskā kaitējuma atlīdzinājums minētajā apmērā šos mērķus var sasniegt.

[4.11] Izmantojot inflācijas kalkulatora datus par 2009.gada oktobri (pilns mēnesis) attiecībā uz 2013.gada martu (pēdējais pilnais mēnesis uz pieteikuma iesniegšanas brīdi), inflācijas koeficients ir 7,3. Pamatojoties uz minēto, /pers. B/ saistībā ar inflāciju ir radušies zaudējumi 7,3 procenti no savlaicīgi neizmaksātās atlīdzināmās summas 9751,57 lati, kas veido 711,86 latus.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 5.augusta spriedumu pieteikums apmierināts daļā, uzlikts pienākums Latvijas Republikai atlīdzināt /pers. B/ morālo kaitējumu 1200 euro apmērā, uzlikts pienākums ministrijai rakstveidā atvainoties /pers. B/ par viņam nodarīto personisko kaitējumu, uzlikts pienākums Latvijas Republikai atlīdzināt /pers. B/ mantisko zaudējumu 634,10 euro apmērā proporcionāli no neizmaksātās darba samaksas un sociālajām garantijām, kas radušies no 2009.gada 8.septembra līdz 2012.gada 30.aprīlim no inflācijas par periodu no 2009.gada septembra līdz 2013.gada aprīlim. Pārējā daļā /pers. B/ pieteikums noraidīts. Spriedums, citstarp, pamatots ar turpmāk minētajiem motīviem.

[5.1] Tiesa nolēma papildināt /pers. B/ pieteikumu ar prasījumu: piemērot un atlīdzināt neizmaksātajai darba samaksai – 9751,57 latiem – par laika periodu no 2009.gada oktobra līdz 2013.gada aprīlim mantisko zaudējumu – inflācijas koeficientu 634,10 euro apmērā.

[5.2] Ar spēkā stājušos Administratīvās apgabaltiesas 2012.gada 6.marta spriedumu ir atzīts, ka ministrijas valsts sekretāra 2009.gada 9.novembra lēmums Nr.217 ir prettiesisks. Līdz ar to ir konstatēts /pers. B/ ar likumu aizsargāto interešu prettiesisks aizskārums.

[5.3] Tiesa atzina, ka personas prettiesiska atvaļināšana no dienesta ir uzskatāma par būtisku tiesību aizskārumu, kas skar personai nozīmīgas tiesības uz darbu. Darba zaudējums un iztikas līdzekļu zaudējums, kā arī izjūta par nodarīto netaisnību objektīvi varēja radīt /pers. B/ emocionālus pārdzīvojumus un morālas ciešanas, kā arī psiholoģisko spriedzi.

[5.4] Tiesa atzina, ka minētās ciešanas objektīvi varēja pastāvēt tiešā cēloņsakarībā ar ministrijas valsts sekretāra 2009.gada 9.novembra lēmumu Nr.217. Līdz ar to tiesa atzina, ka /pers. B/ norādītie apstākļi ir radījuši /pers. B/ morālo kaitējumu un var būt par pamatu morālā kaitējuma atlīdzinājuma noteikšanai.

[5.5] Tiesa no lietas apstākļiem secināja, ka /pers. B/ nepastāvēja iespēja ietekmēt ministrijas valsts sekretāra 2009.gada 9.novembra lēmumu Nr.217, kā arī ar savu rīcību kaut kādā veidā mainīt lietas apstākļus.

[5.6] Tiesas ieskatā konstatētajos apstākļos, restitūcija nav atbilstoša un pamatota salīdzinājumā ar ministrijas nodarījumu, turklāt ar iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu un zaudējumu atlīdzināšanu vien nav pietiekami, lai /pers. B/ gūtu gandarījumu. Līdz ar to tiesas ieskatā lietā nosakāms morālā kaitējuma atlīdzinājums naudā.

[5.7] Tiesas ieskatā amata un tādējādi arī ienākumu zaudēšana varēja atstāt būtisku ietekmi uz /pers. B/ profesionālajiem un sadzīves apstākļiem, tādējādi radot negatīvu psiholoģisko spriedzi un pārdzīvojumus. Tiesa atzina, ka morālās ciešanas /pers. B/ radīja ne tikai atvaļināšanas no dienesta fakts, bet arī ministrijas rīcība un attieksme, nepiedāvājot viņam citu vakantu amatu ministrijas sistēmas iestādēs, kaut arī vakantas amata vietas, ko piedāvāt, bija. Līdz ar to tiesa atzina, ka morālā kaitējuma apmērs ir nosakāms 1200 euro apmērā. Tiesas ieskatā šāds morālā kaitējuma atlīdzinājuma apmērs sniegs gandarījumu /pers. B/, kā arī atturēs iestādi no turpmāku pārkāpumu pieļaušanas, izbeidzot dienesta attiecības.

[5.8] Tiesa par samērīgāko personiskā kaitējuma atlīdzināšanas apmēru atzina ministrijas rakstveida atvainošanos.

[5.9] Tiesa /pers. B/ pieteikumu daļā par mantisko zaudējumu saistībā ar AS „DNB banka" 2005.gada 21.jūlija noslēgto kredīta līguma Nr.5633/05H14 un 2007.gada 13.jūnijā noslēgto kredīta līguma Nr.0084/07E26 izpildes nodrošināšanu 4037,27 euro atlīdzinājumu atzina par

nepamatotu.

[5.10] Tiesa atzina, ka ministrijai uzdodams atlīdzināt /pers. B/ mantiskos zaudējumus, reizinot nesaņemto darba samaksu par periodu no 2009.gada 8.septembra līdz 2012.gada 30.aprīlim ar inflācijas pieauguma koeficientu attiecīgajam mēnesim attiecībā pret 2013.gada aprīli.

[5.11] Tiesa nekonstatēja Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 10.pantā paredzētos gadījumus, kad cietušais nav tiesīgs prasīt atlīdzinājumu.

[6] /pers. B/ iesniedza apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 5.augusta spriedumu daļā, kurā noraidīts pieteicēja pieteikums par morālā kaitējuma atlīdzinājumu 4268,62 euro apmērā, personiskā kaitējuma atlīdzinājumu 1422,88 euro apmērā un par mantisko zaudējumu atlīdzinājumu saistībā ar AS „DNB banka" 2007.gada 13.jūnijā noslēgtā kredīta līguma Nr.0084/07E26 un 2005.gada 21.jūlija noslēgtā kredīta līguma Nr.5633/05H14 izpildes nodrošināšanu 4037,27 euro apmērā. Apelācijas sūdzībā pieteicējs norādīja pieteikumā un turpmāk minētos argumentus.

[6.1] Lietas iztiesāšanas gaitā tika pieļauti būtiski pārkāpumi, kas noveda pie lietas nepareizas izspriešanas.

[6.2] Tiesa spriedumā nav norādījusi argumentus, kāpēc salīdzinot ar līdzīgām lietām /pers. B/ morālais kaitējums ir vērtējams zemāks, nekā tas ir noteikts spriedumos lietās Nr.A42634207 un Nr.A42475606.

[6.3] Tiesa nav vērtējusi /pers. B/ norādīto, ka ar 2009.gada 15.decembri tika pārtraukta amatpersonu (kandidātu) pieņemšana dienestā Valsts policijā, jaunu darba līgumu slēgšana un iecelšana vakantajos policijas amatos, kā arī tos apstākļus, kad /pers. B/ izdiena ministrijas sistēmas iestādēs uz atvaļināšanas brīdi bija vairāk nekā 14 gadi, iegūtā izglītība saistīta ar darbu policijā, tā pat netika vērtēts tas apstāklis, ka valstī 2009.gadā bija ekonomiskā krīze, kad visās nozarēs, tostarp valsts pārvaldē, tika atbrīvots liels skaits darbinieku.

[6.4] Tiesa nav vērtējusi, ka saskaņā ar Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 8.panta pirmo daļu personiskais kaitējums šā likuma izpratnē bez visa tur uzskaitītā ir arī citas nemantiskās tiesības vai ar likumu aizsargātas intereses. /pers. B/ tika liegtas tiesības atrasties dienestā un saņemt regulāri par to atbilstošu atalgojumu (darba samaksu).

[6.5] Kļūdaini norādīts, ka kredītlīgums Nr.5633/05H14 noslēgts ar mērķi iegādāties divus īpašumus.

[6.6] Patēriņa kredīta izmantošana ir saistīta ar to, ka nepietiek līdzekļu no darba samaksas, bet kredīts tiek atdots dalītos maksājumos ilgtermiņā, ņemot vērā /pers. B/ ienākumus. Tāpēc nav saprotams tiesas norādītais, ka /pers. B/ jau 2007.gadā radās nepieciešamība aizņemties no kredītiestādes līdzekļus patēriņa vajadzībām, nespējot tos segt tieši no darba samaksas.

[6.7] Tiesa nav vērtējusi AS „DNB banka" 2013.gada 4.marta izziņu kā pierādījumu tam, ka saskaņā ar kredīta līgumu Nr.5633/05H14 noteiktie ikmēneša maksājumi laika posmā no 2005.gada līdz 2009.gadam tika veikti atbilstoši maksājumu grafikam. Tie netika veikti atbilstoši maksājumu grafikam pēc prettiesiskās atvaļināšanas no dienesta.

[6.8] Zaudējumi saistībā ar AS „DNB banka" 2005.gada 21.jūlija noslēgto kredīta līguma Nr.5633/05H14 un 2007.gada 13.jūnijā noslēgto kredīta līguma Nr.0084/07E26 izpildes nodrošināšanu ir tiešā cēloniskā saiknē ar to, ka /pers. B/ bija prettiesiski atvaļināts no dienesta, tā iemesla dēļ nesaņēma atalgojumu, nespēja vairs segt kredītsaistības noteiktajos termiņos, kas bija vienīgais ienākuma avots un garants ņemot šos kredītus.

[7] Ministrija iesniedza apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 5.augusta spriedumu daļā, kurā apmierināts pieteikums. Apelācijas sūdzībā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[7.1] Nav pierādīts, ka pieteikumā minētās nodarītās morālās ciešanas ir ministrijas valsts sekretāra 2009.gada 9.novembra lēmuma Nr.217 tiešas sekas, kas nenovēršami radās pēc šī lēmuma pieņemšanas. Turklāt /pers. B/ nav norādījis, kādas morālas ciešanas viņam ir nodarītas Latvijas Policijas akadēmijas un ministrijas rīcības rezultātā.

[7.2] Ministrijas valsts sekretāra 2009.gada 9.novembra lēmums Nr.217, kas tika atzīts par prettiesisku, jo iestāde lēmuma pieņemšanā nevadījās no dienesta vienotības principa, ko „atklāja" tikai Augstākā tiesa un kas bija jaunums arī Administratīvajai rajona tiesai un Administratīvajai apgabaltiesai, neradīja /pers. B/ būtisku morālo kaitējumu. Jāņem vērā, ka pienākums, atvaļinot amatpersonu no dienesta sakarā ar iestādes vai amatpersonas amata likvidāciju, piedāvāt kādu citu amatu, imperatīvā formā neizrietēja no likumā noteiktā, un tādēļ tā neievērošana nav salīdzināma ar tiesas spriedumā minētajiem gadījumiem, jo šajos gadījumos iestādes rīcības prettiesiskums vērtējams kā nepārprotamāki neizrietošs no tiesību normu dažādas interpretācijas.

[7.3] Iepriekšējā tiesiskā stāvokļa atjaunošana, proti, atjaunošana dienestā, kā arī mantiskā zaudējuma nesaņemtās darba samaksas veidā atlīdzināšana saistībā ar iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu nenoliedzami ir vērtējama kā morāls gandarījums. Tādējādi nav pamata morālā kaitējuma atlīdzinājumam naudā.

[7.4] /pers. B/ nav norādījis personiskā kaitējuma pamatotību.

[7.5] Likumā nav noteikts, ka, atlīdzinot mantiskos zaudējumus nesaņemtās darba samaksas veidā, tai būtu jāpiemēro inflācijas pieauguma koeficients.

[8] Administratīvā apgabaltiesa, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 304.pantu pirmo daļu, lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus un lietā esošos pierādījumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja apelācijas sūdzība ir daļēji pamatota, ka ministrijas apelācijas sūdzība ir daļēji pamatota un ka pieteikums ir apmierināms daļā.

[10] Apgabaltiesa konstatē, ka pieteicējs ir iesniedzis apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu daļā, kurā noraidīts pieteicēja pieteikums par morālā kaitējuma atlīdzinājumu 4268,62 euro apmērā, personiskā kaitējuma atlīdzinājumu 1422,88 euro apmērā un par mantisko zaudējumu atlīdzinājumu saistībā ar AS „DNB banka" 2007.gada 13.jūnijā noslēgtā kredīta līguma Nr.0084/07E26 un 2005.gada 21.jūlija noslēgtā kredīta līguma Nr.5633/05H14 izpildes nodrošināšanu 4037,27 euro apmērā.

Ministrija ir iesniegusi apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu daļā, kurā apmierināts pieteicēja pieteikums, t.i., par pieteicēja prasījumu atlīdzināt pieteicējam morālo kaitējumu 1200 euro apmērā, apmierināt pieteikumu daļā par personiskā kaitējuma atlīdzinājumu, uzliekot pienākumu ministrijai rakstveidā atvainoties /pers. B/, un par mantisko zaudējumu 634,10 euro apmērā proporcionāli no neizmaksātās darba samaksas un sociālajām garantijām, kuri radušies no 2009.gada 8.septembra līdz 2012.gada 30.aprīlim no inflācijas par periodu no 2009.gada septembra līdz 2013.gada aprīlim.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 302.panta pirmo daļu apgabaltiesa izskata pieteicēja pieteikumu minētajās daļās.

[11] Attiecībā pieteicēja prasījumu par morālā kaitējuma atlīdzinājumu, apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi morālā kaitējuma atlīdzinājuma pamatu, un apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums par morālā kaitējuma atlīdzinājumu, izņemot daļā par tiesas noteikto atlīdzinājuma apmēru, ir pareizs un pilnībā pietiekams, un apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai šajā daļā (pirmās instances tiesas sprieduma 9.1.?9.9.punkts), izvērstāku argumentu izklāstu nenorādot.

[12] Atbilstoši Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 9.pantam morālā kaitējuma atlīdzinājuma tiesiskais pamats uzskatāms par pierādītu, ja ir pierādīts fiziskās personas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizskārums.

Apgabaltiesas ieskatā, restitūcija nav adekvāta, jo pieteicēja tiesību aizskārums ir ilgstošs un saistīts ar pieteicēja tiesību ierobežošanu uz darbu, īpašumu (atalgojums) un labklājību un viņam nodarītās morālās ciešanas ir būtiskas, neatgriezeniskas un tās nav iespējams vērst par labu, pēc vairākiem gadiem izmaksājot nesaņemto atalgojumu. Apgabaltiesa uzskata, ka darba zaudējums ir saistīts ar personas ienākumu samazināšanos, kas gadījumā, ja personai ir finansiālas saistības, šajā gadījumā arī kredītsaistības un ģimenes pieaugums, rada emocionālus pārdzīvojumus un psiholoģisku spriedzi.

[13] Atbilstoši Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 6.pantam tiesības uz zaudējuma atlīdzinājumu rodas, ja starp iestādes prettiesisko rīcību un cietušajam nodarīto zaudējumu pastāv tieša cēloņsakarība – objektīva saikne starp iestādes rīcību un tās radītajām laika ziņā sekojošām zaudējumu nodarošām sekām, proti, minētā rīcība rada un nosaka šo seku iestāšanās reālu iespēju un ir galvenais faktors, kas nenovēršami radījis šīs sekas. Cēloņsakarība nepastāv gadījumā, kad tāds pats zaudējums būtu radies arī tad, ja iestāde būtu rīkojusies tiesiski.

Ministrija pamatoti apelācijas sūdzībā norādīja, ka tiesību normas neparedz, ka personai ir tiesības prasīt, lai valsts viņu nodrošina ar darbu.

Tomēr šajā gadījumā ir konstatēts, ka pieteicējs tika prettiesiski atvaļināts no dienesta. Līdz ar to pieteicējam finansiālajā jomā radītās neērtības un to radītie emocionālie pārdzīvojumi un psiholoģiskā spriedze ir tiešā cēloņsakarībā ar iestādes pieņemto prettiesisko lēmumu.

Administratīvās apgabaltiesas 2012.gada 26.novembra spriedumā administratīvajā lietā Nr.A420515310 konstatēts, ka atbilstoši Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu pārvaldes sniegtajai informācijai pieteicējs laika periodā no 2009.gada 8.septembra līdz 2010.gada 31.janvārim bija darba tiesiskajās attiecībās un guva ienākumus Latvijas Policijas akadēmijā (darba alga 3140,15 lati), savukārt no 2010.gada 15.oktobra pieteicējs bija darba tiesiskajās attiecībās un guva ienākumus SIA „Īpašumu eksperti" (darba alga kopā 1427,14 lati), darba tiesiskās attiecības izbeigtas 2012.gada 31.martā.

Apgabaltiesa uzskata, ka prettiesiska administratīvā akta rezultātā pieteicējam ilgstoši tika aizskartas tiesības uz atalgojumu, kas izpaudās ar būtisku labklājības līmeņa samazināšanos.

Apgabaltiesa ņem vērā arī, ka bezdarbnieka pabalstu politika Latvijā atbalsta personas sociāli aizsardzību bezdarba gadījumā, nepārsniedzot 55 procentus no vidējās apdrošināšanas iemaksu algas pieteicēja gadījumā, un ka bezdarbnieka pabalsts tiek izmaksāts ierobežotu laika posmu. Turklāt ir vispārzināms, ka pirms pieteicēja atvaļināšanas no dienesta, tās laikā un arī laiku pēc tās notika ievērojama valsts pārvaldē nodarbināto skaita samazināšana. Attiecīgi šos apstākļus nav iespējams uzskatīt par normālu darba tirgu konkurenci, un pieteicējam bija ierobežotas iespējas atrast darbu.

[14] Apgabaltiesa neatzīst pārkāpumu ministrijas rīcībā, nemeklējot risinājumu /pers. B/ atjaunošanai dienestā līdz galīgā tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienai, jo, ministrijai turpinot pārsūdzēt atvaļinātām personām labvēlīgus spriedumus, tika grozīta tiesu judikatūra un atzīts, ka apsvērumu, kāpēc nav iespējams piedāvāt personai citu amatu, nenorādīšana pārsūdzētajā lēmumā nav uzskatāma par būtisku procesuālu pārkāpumu, un ka tas nevar būt arī par pamatu šā lēmuma atzīšanai par prettiesisku.

[15] Apgabaltiesas ieskatā, šajā lietā tiesu prakses lietās par nepamatotu disciplinārsodu piemērošanu izmantošana nav korekta, jo personas aizskārums disciplinārsoda piemērošanas gadījumā ir saistīts arī ar personas nepamatotu vainošanu disciplinārpārkāpumā un šādos gadījumos, īpaši gadījumos, ja persona sakarā ar disciplinārpārkāpumu tiek atbrīvota no vadoša amata, personai papildu ciešanas sagādā šī fakta publiskošana.

Apgabaltiesa ņem vērā tiesu praksi lietās Nr.A42730709 un Nr.A42757309, kur prettiesiski atlaistajām ierēdnēm tika noteikts morālā kaitējuma atlīdzinājums attiecīgi 700 lati un 500 lati. Turklāt lietā Nr.A42757309 faktiskie apstākļi ir bijuši tādi, ka ierēdne tika atlaista no amata laikā, pēc tuva cilvēka nāves un ierēdnei atrodoties grūtniecības stāvoklī, kas nozīmē ievērojamas morālās ciešanas personai, un tas, tiesas ieskatā, pārsniedz to morālo ciešanu pakāpi, kas ir bijusi pieteicējai sakarā ar prettiesisku atvaļināšanu no dienesta. Savukārt lietā Nr.A42730709 pieteicēja bija vienīgā apgādniece ģimenē ar diviem bērniem.

Lietā Nr.A420540911 atzīts, ka ir samērīgs morālā kaitējuma atlīdzinājums 853,72 euro (600 lati) apmērā, ņemot vērā, ka 700 latu atlīdzinājums tika noteikts īpašā situācijā, 500 latu atlīdzinājums saistīts ar morālā kaitējuma ietekmi uz pieteicējas profesionālajiem un sadzīves apstākļiem, bet šajā lietā papildus ietekmei uz lietā Nr.A42757309 konstatētajiem profesionālajiem un sadzīves apstākļiem pastāv apstākļi, kas saistīti ar personas veselības traucējumiem un psiholoģisko spriedzi saistībā ar kredītsaistībām. Šajā lietā ņemts vērā arī apstāklis, ka pieteicējas izglītības un profesionālo iemaņu dēļ krīzes apstākļos nebija iespējams iegūt citā darbā.

Salīdzinot tiesu praksi morālā kaitējuma atlīdzinājuma noteikšanā līdzīgās lietās, apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja situācijā samērīgs atlīdzinājums par morālo kaitējumu ir 900 euro.

Apgabaltiesa uzskata, ka ir vispārzināms, ka pirms un arī pieteicēja atvaļināšanas no dienesta laikā notika ievērojama valsts pārvaldē nodarbināto skaita samazināšana. Attiecīgi šos apstākļus nav iespējams uzskatīt par normālu darba tirgu konkurenci, un pieteicējam bija ierobežotas iespējas atrast darbu. Apgabaltiesas nekonstatē, ka apstākļi, kas kavēja pieteicēju atrast citu darbu, bija atkarīgi tikai no paša pieteicēja un viņš nebūtu darījis visu iespējamo, lai zaudējumu novērstu vai samazinātu.

[16] Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 8.panta pirmajā daļā noteikts, ka personiskais kaitējums šā likuma izpratnē ir kaitējums, kas ar iestādes prettiesisku administratīvo aktu vai prettiesisku faktisko rīcību nodarīts fiziskās personas dzīvībai, fiziskajai integritātei, veselībai, brīvībai, godam un cieņai, personiskam un ģimenes noslēpumam vai komercnoslēpumam, autortiesībām vai citām nemantiskajām tiesībām vai ar likumu aizsargātajām interesēm. Likuma 11.panta otrā daļa paredz, ka personiskā kaitējuma atlīdzinājuma tiesiskais pamats tiek pierādīts ar Administratīvā procesa likumā noteiktajiem pierādīšanas līdzekļiem. Privātpersonai ir pienākums norādīt personiskā kaitējuma atlīdzinājuma apmēru un to pamatot.

Atšķirībā no morālā kaitējuma atlīdzinājuma, kura tiesiskais pamats uzskatāms par pierādītu, ja ir pierādīts fiziskās personas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizskārums, personiskā kaitējuma atlīdzinājuma tiesiskais pamats atbilstoši Atlīdzināšanas likuma 11.pantam ir jāpierāda un privātpersonai ir pienākums norādīt personiskā kaitējuma atlīdzinājuma apmēru un to pamatot.

Apgabaltiesa konstatē, ka pieteicējs pirmās instances tiesas sēdē paskaidroja, ka personiskais kaitējums radies atbrīvošanas no dienesta procesā, ka tas aizskar būtiskas pieteicēja tiesības, līdz ar ko pieteicējs vēlas saņemt par to atbilstošu tajā laikā noteikto atalgojumu.

Apgabaltiesa, vērtējot pieteicēja pieteikumā norādīto un pirmās instances tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, nekonstatē, ka pieteicējs būtu norādījis, kā izpaudies viņam nodarītais personiskais kaitējums un pamatojis personiskā kaitējuma atlīdzinājuma apmēru.

Ņemot vērā, ka pieteicējs nav pierādījis personiskā kaitējuma atlīdzinājuma tiesisko pamatu un nav pamatojis personiskā kaitējuma apmēru,

apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja pieteikums daļā par personiskā kaitējuma atlīdzinājumu ir noraidāms.

[17] Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 7.pants paredz, ka mantiskais zaudējums šā likuma izpratnē ir katrs mantiski novērtējams pamatums, kas cietušajam radies ar iestādes prettiesiska administratīvā akta vai prettiesiskas faktiskās rīcības dēļ.

Pieteicējs lūdzis atlīdzināt mantisko zaudējumu saistībā ar AS „DNB banka" 2007.gada 13.jūnijā noslēgtā kredīta līguma Nr.0084/07E26 un 2005.gada 21.jūlija noslēgtā kredīta līguma Nr.5633/05H14 izpildes nodrošināšanu 4037,27 euro (2837,39 latu) apmērā.

Apgabaltiesa pārbauda minētos pieteicēja prasījumus.

[18] Apgabaltiesa no AS „DNB banka" 2013.gada 4.marta izziņām (lietas 76.-77.lapa) secina, ka laika posmā no 2010.gada 1.jūnija līdz 2012.gada 1.jūnijam kredīta maksājumi tika veikti ar kavējumiem, par kuriem samaksāti soda procenti attiecīgi 442,76 euro un 58,39 lati (83,08 euro).

Apgabaltiesa piekrīt ministrijas viedoklim, ka, noslēdzot ar AS „DNB banka" 2007.gada 13.jūnija kredīta līgumu Nr.0084/07E26 un 2005.gada 21.jūlija kredīta līgumu Nr.5633/05H14, pieteicējs ir veicis civiltiesiskus darījumus, pieteicējs, veicot civiltiesisku darījumu, ir pamatojies uz viņam zināmiem aprēķiniem un darba devējs nevar atbildēt par darba ņēmēja kredītsaistībām, jo tā ir personas pašas atbildība. Pieteicējam, uzņemoties kredītsaistības, nav tiesību paļauties, ka viņam tiks nodrošināts darbs un atalgojums, un personai nav tiesību prasīt, lai valsts viņu nodrošina ar darbu.

Tomēr šajā gadījumā ir konstatēts, ka pieteicējs tika prettiesiski atvaļināts no dienesta. Vērtējot pieteicēja norādītos zaudējumus, apgabaltiesa atzīst, ka ministrijas rīcība, prettiesiski atvaļinot pieteicēju no dienesta, varēja radīt un noteikt šo seku (zaudējumus saistībā ar kredītu līgumu izpildes nodrošināšanu) iestāšanās reālu iespēju.

Apgabaltiesa uzskata, ka pieteicēja pienākums maksāt soda procentus ir cēloņsakarībā ar ministrijas prettiesisko lēmumu. Soda procentu maksāšanas pienākumu radīja pieteicēja ierobežotā maksātspēja, kas izveidojās pieteicēja prettiesiskās atvaļināšanas no dienesta rezultātā.

Apgabaltiesa konstatē, ka 2009.gada sākumā ministrijas pārstāvji Noziedzības Novēršanas Padomi informēja, ka ministrijas veiktie un uzsāktie valsts budžeta taupības pasākumi pilnā apmērā ir ļāvuši īstenot normatīvo aktu prasības, par 15 procentiem samazinot 2009.gada atlīdzības fonda izdevumus. Samazinājums panākts ministrijas sistēmas darbiniekiem 2009.gadā nemaksājot pabalstus, piemaksas, prēmijas, visās ministrijas padotības iestādēs samazināts personāla skaits (http://www.iem.gov.lv/lat/ aktualitates/arhivs/2009/?doc=16852, skatīts 2015.gada 2.decembrī).

No minētā apgabaltiesa secina, ka ministrijas minētais atalgojuma samazinājums nozarē kopumā tik lielā mērā neietekmētu pieteicēja atalgojuma apmēru, lai pieteicējs būtu zaudējis spēju kārtot savas kredītsaistības.

Attiecīgi apgabaltiesa nekonstatē, ka pieteicējam tāds pats zaudējums būtu radies arī tad, ja iestāde būtu rīkojusies tiesiski un nebūtu pieteicēju prettiesiski atvaļinājusi no dienesta. Savukārt prettiesiskās atvaļināšanas no dienesta gadījumā pieteicēja ienākumi bija bezdarbnieka pabalsts un periodisks darbs uz pusslodzi. No AS „DNB banka" 2013.gada 4.marta izziņas secināms, ka kredīta maksājumu kavējumi pieteicējam sākās laikā, kad pieteicējs bija zaudējis tiesības uz bezdarbnieka pabalstu (lietas 8.lapas reverss). Tādējādi kredīta maksājumu kavējums uzsākās laikā, kad pieteicējam nav konstatējami nekādi vērā ņemami ienākumu gūšanas avoti.

[19] Arī komisijas maksājums bankai 40 latu (56,91 euro) apmērā par kredīta grafika grozīšanu (lietas 76.lapa) ir attiecināms uz pieteicēja mantiskajiem zaudējumiem, jo gadījumā, ja pieteicējs būtu atstāts dienestā, viņam nerastos nepieciešamība lūgt bankai pārskatīt kredīta atmaksas nosacījumus.

Apgabaltiesa atzīst arī pieteicēja mantiskos zaudējumus 10 latu (14,23 euro) apmērā par AS „DNB banka" 2013.gada 4.marta izziņu saņemšanu. Maksājumu apliecinošo dokumentu pieteicējs ir iesniedzis ministrijā, to pievienojot apstrīdēšanas iesniegumam. Līdz ar to ir uzskatāms, ka šis mantiskais zaudējums ir radies saistībā ar administratīvo procesu iestādē, kas ir cēloņsakarībā ar ministrijas prettiesiskā lēmuma seku novēršanu.

[20] Vienlaikus apgabaltiesa nekonstatē tiešu cēloņsakarību starp ministrijas prettiesisko lēmumu un kredīta ikmēneša atmaksas summas palielināšanu. AS „DNB banka" 2013.gada 4.marta izziņā nav norādījusi, ka saistībā ar maksājumu kavēšanu pieteicējam būtu palielināta kredīta pamatsumma vai kredīta procentu maksājumi. Ņemot vērā, ka AS „DNB banka" un pieteicēja noslēgtais 2005.gada 21.jūlija kredīta līgums Nr.5633/05H14 paredzēja bankai tiesības mainīt euro depozīta gada procentu likmi, apgabaltiesa uzskata, ka lietā nav pierādījumu, ka kopējais pieteicēja saistību apjoms ir grozīts saistībā ar maksājumu kavējumu laikā no 2010.gada jūnija līdz 2013.gada aprīlim. Līdz ar to apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējs nav pierādījis konkrētos mantiskos zaudējumus.

[21] Pamatojoties uz minēto, apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējam ir tiesības uz mantisko zaudējumu atlīdzinājumu 596,98 euro (442,76+83,08+56,91+14,23) apmērā.

[22] Attiecībā uz pieteicēja prasījumu atlīdzināt mantisko zaudējumu 634,10 euro apmērā proporcionāli no neizmaksātās darba samaksas un sociālajām garantijām, kas radušies no 2009.gada 8.septembra līdz 2012.gada 30.aprīlim no inflācijas par periodu no 2009.gada septembra līdz 2013.gada aprīlim, apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments 2015.gada 11.septembra lēmumā Nr.SKA–1249/2015 (lieta Nr.A420385013) atzina, ka no Augstākās tiesas nolēmumiem izriet, ka persona, kura iestādes vainas dēļ laikus nav saņēmusi tai pienākošos naudas summu (piemēram, pensiju vai darba samaksu), atbilstoši Zaudējumu atlīdzināšanas likumam var prasīt mantisko zaudējumu atlīdzinājumu par naudas vērtības kritumu par ilgstoši nesaņemto naudu, kamēr persona to nav varējusi lietot, proti, zaudējumus veido inflācijas koeficienta nepiemērošana laikus nesaņemtajai summai (sal. Augstākās tiesas 2007.gada 8.novembra sprieduma lietā Nr.SKA–431/2007 9.-10.punkts, 2013.gada 26.jūnija lēmuma lietā Nr.SKA-592/2013 6.punkts, 2013.gada 8.janvāra lēmums lietā Nr.SKA-194/2013). Taču, tā kā šādā gadījumā inflācijas koeficients ir piemērojams personai laikus neizmaksātajai darba samaksas vai pensijas summai, prasījums par attiecīgās izmaksas palielināšanu ar inflācijas koeficientu iekļaujas prasījumā par pašas izmaksas piedziņu, nevis vērtējams kā patstāvīgs prasījums. Proti, inflācijas koeficienta piemērošana ir viena no iespējamo atlīdzināmo zaudējumu komponentēm.

Administratīvā procesa likuma 282.panta 3.punkts liedz turpināt tiesvedību gadījumos, kad starp tiem pašiem administratīvā procesa dalībniekiem par to pašu priekšmetu un uz tā paša pamata stājies spēkā tiesas spriedums. Tādējādi vispārīgi tiesā nav pieļaujama jau izspriesta jautājuma pārvērtēšana.

Apgabaltiesa konstatē, ka ar Administratīvās apgabaltiesas 2012.gada 26.novembra spriedumu Nr.AA43–3998–12/18 (lieta Nr.A420515310) uzlikts pienākums Latvijas Republikai atlīdzināt /pers. B/ nesaņemto darba samaksu atbilstoši šajā spriedumā noteiktajiem nosacījumiem par laiku no 2009.gada 8.septembra līdz 2012.gada 1.maijam.

Tādējādi pieteicējam bija iespējas izteikt savu motivāciju par zaudējumu sastāvu administratīvās lietas Nr.A420515310 izskatīšanā. Tas, ka pieteicējs nevarēja paredzēt, kādā laikā ministrija izpildīs tiesas nolēmumu, nevarēja būt šķērslis lūgt tiesai, izlemjot prasījumu par nesaņemtās darba samaksas piedziņu, noteikt arī inflācijas koeficienta piemērošanu laikus neizmaksātajai summai. Jautājumu par inflācijas koeficienta piemērošanu pieteicējs varēja risināt atbilstoši Administratīvā procesa likuma 376.panta trešajai daļai vai 311.panta pirmajai daļai.

Pamatojoties uz minēto un Administratīvā procesa likuma 282.panta 3.punktu, apgabaltiesa atzīst, ka ir izbeidzama tiesvedība attiecībā uz pieteicēja prasījumu atlīdzināt mantiskos zaudējumus, kuri radušies no inflācijas, jo ir spēkā stājies tiesas spriedums, kas taisīts lietā starp tiem pašiem administratīvā procesa dalībniekiem par to pašu priekšmetu un uz tā paša pamata.

[23] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka atbildētājai, kas šajā lietā ir Latvijas Republika, uzliekams pienākums atlīdzināt pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu 87,37 euro apmērā par pieteikuma un apelācijas sūdzības iesniegšanu.

[24] Apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesa nav pareizi novērtējusi faktiskos apstākļus.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, 329.panta pirmo daļu, 282.panta 3.punktu un 126.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

/pers. B/ pieteikumu apmierināt daļā.

Uzlikt pienākumu Latvijas Republikai atlīdzināt /pers. B/ morālo kaitējumu 900 euro apmērā un mantiskos zaudējumus 596,98 euro apmērā.

Noraidīt pieteikumu daļā par personīgā kaitējuma atlīdzinājumu un par mantisko zaudējumu atlīdzinājumu 3440,29 euro apmērā.

Uzlikt pienākumu Latvijas Republikai atlīdzināt /pers. B/ (personas kods/personas kods/, adrese: /adrese A/) valsts nodevu 85,37 euro (astoņdesmit pieci euro un 37 centi) apmērā.

Izbeigt tiesvedību pieteikuma daļā par prasījumu atlīdzināt mantisko zaudējumu 634,10 euro apmērā proporcionāli no neizmaksātās darba samaksas un sociālajām garantijām, kas radušies no 2009.gada 8.septembra līdz 2012.gada 30.aprīlim no inflācijas par periodu no 2009.gada septembra līdz 2013.gada aprīlim.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente U.Mihailova

Tiesneses I.Kaļiņina

S.Liniņa